

Vandring til Sognepræsten er nemlig ikke en Skolevandring, heller ikke, naar Præsten boer et godt Stykke fra Kirken, en Kirkevandring: hverken Bestemmelsen om Skole- eller Kirkefæst kan derfor der ligesom komme til Anvendelse. og jeg seer saaledes ikke, at der bliver Andet tilbage, end paa saadanne Steder, hvor Præsten har to eller flere Sogne, og hvor han enten slet ikke boer ved Sognekirken, eller dog i alt Fald naturligtvis ikke boer ved mere end den ene Sognekirke, at indrømme og udtale, at der behøves en beqvem Forbindelsesvei mellem ham og det andet Sogns Børn, og at deslige Stier da ogsaa maae betragtes som saadanne, som maae stiftes af det Offentlige. Hvad angaaer det, som er blevet bemærket fra mange Sider i Henseende til Udkastets § 1, saaledes som den foreligger trykt under Nr. 4, og de Ord, som der ere fremhævede: „eller som af Alderstid benyttet Gjenvei mellem almindelige Veie“, skønner jeg ikke rettere, end at der aldeles ingen Fare kan være for at foranledige Indgreb i Eiendomsretten ved at beholde disse Ord, saaledes som de foreligge. Ja, jeg skulde endogsaa være tilbøjelig til i Genhold til, hvad der ligeledes fra flere Sider er gjort opmærksom paa, at antage, at Bestemmelsen kunde trænge til endnu mere at udvides. Jeg antager nemlig, at det vilde være rigtigst at udelade de Ord „mellem almindelige Veie“ og fastholde, at ogsaa saadanne Stier, som af Alderstid have været benyttede som Gjenveie ganske i Almindelighed, og hvis Brug, efter hvad her er blevet bemærket, dog alligevel ved privat Søgemaal vilde kunne hævedes, ogsaa maatte kunne optages paa det Regulativ, som Sogneforstanderskabet efter Lovudkastet vil have at udarbejde. Hvad derimod det angaaer, som er blevet bemærket ved § 3, at det i Henseende til Kjøbstæderne og de Stier, som vedkomme dem, efter Lovens Bestemmelse vilde blive Tilfældet, at de dithørende Sagers Afgjørelse skulde indantes for Amtmanden og ikke for Ministeriet, da seer jeg mig ikke istand til at stemme derfor. Hvis altsaa Noget her i Thinget vil stille et

dringsforslag derom til tredie Behandling, skal jeg være tilbøjelig til at slutte mig til ham i saa Henseende.

Da ikke Flere begjærede Ordet, gik man herefter over til Afstemning.

Formanden: Da Stilleren af Forslaget under Nr. 2 paa Afstemningslisten vil gjøre det afhængigt af, hvorvidt Udvalgets Forslag under Nr. 3 til Udkastets § 1 maatte blive antaget eller ikke, skal jeg sætte dette sidstnævnte først under Afstemning.

Herved blev Udvalgets Forslag:

1) at de Ord i Paragraphen: „eller som af Alders Tid benyttet Gjenvei mellem almindelige Veie“ maae udgaae, og at Ordene „være sig“ i 5te Linie ligeledes bortfalde

forkastet med 31 Stemmer mod 10.

2) Schrolls Forslag, frastaldet efter Afstemningen under Nr. 1 af Forslagsstilleren, men optaget af Rierkegaard i Genhold til dennes tidligere Dtringer:

at der i 5te Linie efter Ordet „Kirke“ indsættes „eller Sognepræst“;

forkastet med 24 Stemmer mod 10.

3) Den af Holst forlangte særskilte Afstemning over Udkastets § 1 med Hensyn til Ordene „eller Thinghuus“, altsaa at Ordene „eller Thinghuus“ skulde udgaae;

forkastet med 34 Stemmer mod 4.

4) Udkastets § 1:

I Lighed med hvad der er foreskrevet i Forordningen af 29de September 1841 § 28, skal det herefter for enhver Commune ved et af Communalbestyrelsen for et Tidsrum af ikke over 3 Aar forfattet Regulativ bestemmes, hvillke Gangstier der paa Grund af deres Nødvendighed eller almindelige Benyttelse, være sig som nærmeste Veie for Gaaende til Kirke, Skole eller Thinghuus, eller som af Alders Tid benyttet Gjenvei mellem almindelige Veie, skulle betragtes som offentlige. Vedtoges eenstemmigt med 38 Stemmer.